

EGYRE TÖBBEN TÉRNEK HAZA DOLGOZNI

NEM A NÉMET BÉRREL KELL VERSENYEZNÜNK

Kiss Gergely

A vállalkozások is azt tapasztalják, hogy lassult az elvándorlás. Számos cég csábítja haza a szakképzett dolgozókat, és több esetben sikerrel is járnak – mondta lapunknak a Vállalkozók és Munkáltatók Országos Szövetsége (VOSZ) elnöke. Tolnay Tibor beszélt arról is, hogy helyzetük szerencsés: az érdekképviselő és a kormány céljai egybeesnek. Ilyen a bürokrácia csökkentése, a szakképzés erősítése, a kis és közepes cégek felzárkóztatása, exportképességük erősítése vagy éppen a digitalizációval járó feladatok elvégzése.

– Amikor néhány hónapja kiderült, hogy ön lesz a VOSZ elnöke, meglepődtem. Korábban eladta a cégét, a Magyar Építőt, lemondott az Építési Vállalkozók Országos Szakszövetsége vezetéséről, amit 14 évig látott el. Magyarán, visszavonult a közéletől. Majd mégis elvállalta azt a tisztséget, amelyet haláláig Demján Sándor töltött be. Miért tért vissza?

– Amikor eladtam a vállalkozásomat, valóban úgy döntöttem, hogy visszavonulok az aktív üzleti szerepléstől, noha maradtak olyan ingatlanok, társaságok, amelyeknek a működtetését továbbviszem a társaimmal. Ezzel együtt lezártam egy korszakot, kiléptem a kamarai tisztségekből. Úgy gondoltam, hogy most már több időt tölthetek a családommal. Lehet utazgatni, színházba, moziba járni. A VOSZ társelnöki tisztségéről viszont nem mondtam le. Sajnos Demján Sándor elhunyt, a szervezetben felmerült az utódlás kérdése. Végül a stratégiai bizottság engem jelölt. Első körben elzárkóztam, de olyan bizalommal fordultak felém, hogy nem mondhattam nemet.

– Milyenek ítéli meg a 30 éve alakult VOSZ érdekérvényesítő súlyát? Az nem titok, hogy Demján Sándor nem értett egyet a takarékszövetkezeti rendszer átalakításával, ezért összerúgta a port a kormánnyal.

– Érzem a bizalmat a kormány részéről, többen jelezték, hogy a kabinet nyitott az érdekképviselő felé. Most abban a szerencsés helyzetben vagyunk, hogy a VOSZ legfőbb célkitűzései egybeesnek a kormányéval. Ilyen a bürokrácia csökkentése, a szakképzés további javítása, a hazai kis-

és közepes cégek helyzetbe hozása, felzárkóztatása az európai versenytársakhoz, az exportképességük erősítése vagy éppen a digitalizációval járó feladatok elvégzése.

– **Nem lesz egyszerű. Hogy finoman fogalmazzak, a felmérések szerint a kisebb vállalkozások nem igazán tesznek meg mindent azért, hogy elérjék a külpiacokat, pedig ebben a kormány is rengeteg segítséget nyújt.**

– Ez igaz, de ezen változtatni kell. Egy gazdaság akkor erős, ha nem belterjes. Ha például az építőipart nézzük, tény, hogy a szakképzett magyar munkaerőre szükség van külföldön, de vállalkozásként csak nagyon ritkán jelennek meg magyar tulajdonú cégek a nemzetközi porondon. Nem elég erősek, hiányosak az ismereteik.

– **Azt azért megnézném, hogy mikor kaphatna meg egy magyar cég mondjuk Franciaországban vagy Ausztriában bármilyen megrendelést. Ott általában a hazai vállalkozások nyernek, és nem hallom, hogy emiatt háborogna az Európai Bizottság.**

– Kulturált, rafinált fogásokkal ezekben az országokban általában valóban a hazai cégek nyerik el a közbeszerzéseket, hiába hangoztatják, hogy mennyire nyitottak a versenyre. Ebben még nekünk is van tanulnivalónk. A magasépítésben egyébként már a magyar tulajdonú cégek dominálnak hazánkban, amelyek a munkaerőhiány mellett is magas színvonalon tudják ellátni a munkájukat.

– **Ha már itt tartunk, hogyan látja, van fordulat a magyar munkaerő elvándorlásában? A statisztikából az olvasható ki, hogy egyre többen jönnek haza.**

– A vállalkozások is azt tapasztalják, hogy lassult az elvándorlás. Számos cég csábítja haza a szakképzett dolgozókat. Ebben többen sikerrel is járnak. Csak egy példa: megnyílt hazánkban egy jelentős húsüzem. A tulajdonos felmérte, hogy a németeknél dolgozó magyar hentesek mennyi pénzért jönnek vissza. Ez nyilván többletkiadással jár, de máskülönben működésképtelen a vállalkozás. Ez igaz a gazdaság minden területén.

– **Akkora bért kell adni, mint a németeknél?**

– Nem, mert nem azzal a bérszínvonallal kell versenyezni. Akkora fizetést kell adni, ami itthon elegendő egy jobb életszínvonal fenntartásához. Itthon a megélhetés költsége más, mint Nyugaton. Ezért szó sincs arról, hogy pont olyan összeget kell fizetni, mint kint. Egy másik példát is említhetek. Találkoztam egy balatoni szállodában egy pincérrel, aki korábban Ausztriában dolgozott. Azt mondta, hogy megérte hazajönni. Állandó munkahelye van, a bére elegendő ahhoz, hogy itthon tervezze meg a jövőjét. Remélem, egyre több hasonló esettel találkozhatunk majd.

Tolnay Tibor szerint a VOSZ céljai egybeesnek a kormányév
Fotó: Bach Máté

– Hogyan látja, folytatódhat a bérek további emelése? A szakszervezetek ismét jelentősebb növekedést szorgalmaznak, míg a munkaadóktól azt hallani, hogy a tervezettnél előrébb kellene hozni a

szociális hozzájárulási adó csökkentését.

– A VOSZ is készül a bértárgyalásokra, de nem a sajtón keresztül szeretnénk üzeni a tárgyaló partnereknek. Annyit azonban megjegyeznék, hogy a versenyszférában a piacnak kell alakítania a béreket. Amit viszont a piac nem tud befolyásolni, az az, hogy a béreket terhelő elvonások még mindig magasak Magyarországon. Azt örömmel látjuk, hogy a kormány elkezdte csökkenteni a teher mértékét, de ez hosszabb folyamat. Most az a helyzet, hogy ha 100 forint a bére egy munkavállalónak, abból 65 forintot kap kézhez, de a munkaadónak 122 forintjába kerül. Ezen biztosan változtatni kell.

– Térjünk vissza a digitalizációhoz. Mekkora a tét?

– Nekünk az a feladatunk, hogy világosan elmondjuk a vállalkozóknak: ha nem készülnek fel, néhány év múlva mindenről lemaradnak. Képezni, oktatni kell a szereplőket. A digitalizációnak nincs alternatívája, mindenkinek lépnie kell, országnak, vállalatoknak egyaránt. Ez egy nagy esély hazánknak a felzárkózásra. A kis- és közepes cégeknél a digitalizációt a kormánynak ösztönöznie és segítenie kell. Ez a szektor ugyanis – ellentétben a multinacionális vállalatokkal – ilyen mérvű beruházást nem tud megvalósítani.

forrás: Magyar Idők